

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

WIE TROUWT DE WEDUWE ?
(La vedova scaltra)

komedie in twee bedrijven

door

Carlo Goldoni

Vertaling : Frans Roth

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2007
Nr.2941

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *WIE TROUWT DE WEDUWE* op te voeren moet de naam van auteur *CARLO GOLDONI* ; vert. *Frans Roth* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/220/16
ISBN 978-90-385-09815

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Frans Roth
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONEN

(3 dames – 9 heren – Fig.)

ROSAURA, weduwe van Stefanello dei Bisognosi en dochter van Dottore Lombardi

ELEONORA, haar zuster

PANTALONE DEI BISOGNOSI, zwager van Rosaura, verliefd op Eleonora

DOTTORE LOMBARDI, vader van de twee dochters

MILORD RUNEBIF, Engelsman

MONSIEUR LEBLEU, Fransman

DON ALVARO DI CASTIGLIA, Spanjaard

DE GRAAF VAN BOSCO NERO, Italiaan

MARIONETTE, Franse kamenierster van Rosaura

ARLECGHINO, bediende uit het hotel

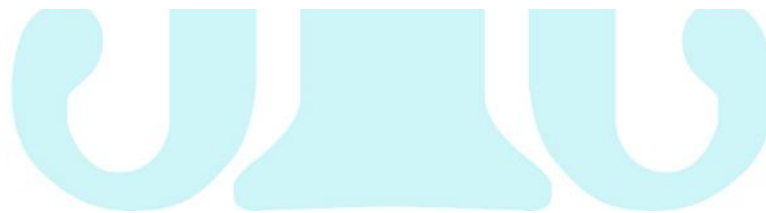
BIRIF, bediende van Milord

FOLETTO, lakei van de graaf

DIENAARS EN MUZIKANTEN

DECOR

Het stuk speelt zich af in Venetië, afwisselend op een hotelterras, in de kamer van Rosaura en op straat

EERSTE BEDRIJF

Scène 1 : Het terras van een hotelletje

(Nacht. Drank, muziek. Runebif, Lebleu, Don Alvaro en de graaf zitten aan tafel en zingen een drinklied.)

LEBLEU : Venezia, Venezia, che bella citta!

Si mangia, si beve, l'amore si fa!

La ville est charmante! On s'amuse bien!

Ewiva! Qu'on chante! Qu'on boive le vin!

Santé!

DON ALVARO : Salud!

MILORD : Cheerio!

GRAAF : Cin cin!

ALLEN : Venezia, Venezia *(etc.)*

LEBLEU Leve de drank! Leve de cuisine! Messieurs, a votre santé!

ALLEN : A votre santé!

GRAAF : Amici, dit was een godenmaal, alle eer aan onze kok!

LEBLEU : D'accord, d'accord. Het kon er door. Ik heb gegeten met appétit, maar toch...

Jullie Italianen missen het je dat van de Franse smaak.

GRAAF : Scusi, monsieur Lebleu, maar de meeste koks hier in Venetië zijn Frans!

LEBLEU : Ik weet, ik weet! Maar als die verdwalen in Italië, dan onderweg, en route, zij raken kwijt de kunsten de kleine kneepjes zij raken zoek. Ah, messieurs, messieurs, Paris! La cuisine française, dat is geen eten, dat is fijnproeven!

MILORD : Jullie French, jullie zijn allemaal dezelfde. Paris here, Paris there. Paris overall... I'm British, maar opsnijden over London, never!

DON ALVARO : Ik moet lachen, senores, als ik oehoor palaberen over Londres of Paris. Die koningin der aarde, el centro del mundo, dat is Madrid!

GRAAF : Weet u wat wij Italianen zeggen, signori? Met je hart vol geluk en je zakken vol geld voel je je op de hele wereld thuis!

LEBLEU : Bravo, monsieur le Comte, bravo! Dat is taalnaar mijn hart. Leve de geluk,

leve de plaisir. Et vivent les femmes. Wat ons nog mankeert na zo'n diner, dat is een lief troetelvrouwtje, zo'n hupsedingetje, om te maken de hof. A propos, wat vond u van die mooie weduwe op de bal? Was zij niet adorable?

MILORD : A lady van top tot teen.

DON ALVARO : Majestueus, heel majestueus!

LEBLEU : Zij heeft de allure van een echte Parisienne.

GRAAF Signora Rosaura is inderdaad een buitengewone vrouw. Door iedereen geacht en gerespecteerd. *(terzijde)* En door mij vurig bemind.

LEBLEU : Wij drinken op madame Rosara! Vive madame!

ALLEN : Vive Rosaura!

(Zij zingen een loflied op Rosaura.)

LEBLEU : Rosaura, Rosaura, la reine du bal!

Wij drinken, wij zingen! Het is carnaval!

En wij met z'n vieren, verrukk'lijke vrouw,

Wij zweren jou hier onze eeuwige trouw!

Santé!

DON ALVARO : Salud!

MILORD : Cheerio!

GRAAF : Cin cin!

ALLEN : Rosaura, Rosaura! *(etc.)*

(Arlecchino komt erbij en luistert. Na het lied pakt ook hij een glas, zingt een couplet, drinkt het glas leeg en verdwijnt.)

GRAAF : Bravo cameriere! Dat is nou het Italiaanse gevoel voor humor!

DON ALVARO Oe moet lachen om die flauwe koel. In Espana hij had verdiend vijftig stokslagen voor die brutaliteit!

LEBLEU En France, het was zijn fortune. Daar is men verliefd op les choses spirituelles!

MILORD : Yes, jij houdt meer van nonsens dan van gezond verstand!

LEBLEU : Maar laten we terugkeren tot ons voorwerp, messieurs. Deze weduwe, zij ligt mij zeer na aan de hart.

DON ALVARO : Mij ze doet smachten van passion.

GRAAF : Een goede raad, signori, vergeet haar!

LEBLEU : Et pourquoi?

GRAAF : Omdat signora Rosaura de liefde een eeuwige haat heeft toegezworen. Tederheid is haar vreemden voor mannen heeft ze alleen maar minachting, (*terzijde*) Behalve voor mij.

LEBLEU : Al was zij ontembaarder dan een wilde paard... Ik ben een Fransman pur sang en ik zweer u, als ik maak haar een paar van die fraaie compliments, die doen draaien de hoofdjes die slaan op hol, dan zal ik haar temmen en zij zal leren wat smachten is... naar mij!

DON ALVARO : Zij zou zijn die eerste vrouw die weerstand bood aan Don Alvaro di Castiglia. Mijn geslacht is van ontembare kracht, elke vrouw valt voor ons... Asi!

GRAAF : Vergeet het maar signori! Ik durf te wedden dat noch de onweerstaanbare charme van Frankrijk, noch de ongenaakbare trots van Spanje bij deze dame ook maar iets zullen uitrichten. Geloof me signori, ik ken haar.

LEBLEU : Toen ik met haar danste le menuet, heeft u gelet op haar figure? Formidable n'est-ce pas?

MILORD : First class!

GRAAF : (*terzijde*) Ik ben jaloers, mamma mia, wat ben ik jaloers.

LEBLEU : Ze keek me zo indringend in de gezicht. Ik had haar hart geraakt, sans doute. Heel zachtjes fluisterde ze mij iets in de oor.

GRAAF : Wat zei ze?

LEBLEU : Dat kon ik niet verstaan. Ah, die laatste dans! Zij reikte mij de hand en ik voelde de zachte druk van haar vingers. Ik heb mij beheerst, want had zij gedrukt iets meer...

GRAAF : Wat dan?

LEBLEU : Ik ging dan van de stok.

GRAAF : (*terzijde*) Ik brand van jaloezie.

LEBLEU : Haar schoonbroer, monsieur Pantalon, is een vriend van mij. Het zal hem

zijn een eer mij nader aan haar te presenteer.

DON ALVARO : Haar vader, Dottore Lombardi, heeftverplichtingen aan mij! Eén wenk en ik word verwacht!

GRAAF : (*terzijde*) Niet als ik er iets aan kan doen.

MILORD : Hello here, Arlecchino!

ARLECCHINO : Illustrissimo?

MILORD : Come here!

ARLECCHINO : Ik ben al 'here', signore.

MILORD : Ken jij madam Rosaura, schoonzuster vansir Pantalone dei Bisognosi?

ARLECCHINO : De weduwe? Si signore, yes, yes, die ken ik.

MILORD : Here, breng deze ring naar madam Rosaura en zeg haar, dit is de ring van Lord Runebif. De ring die zij bewonderde gisteravond op de ball. En zeg haar dat ik straks met haar de chocolata zal gebruiken.

ARLECCHINO : Thank you, Milord. Alleen er is een risico, een heel groot risico... Het is namelijk zo dat...

MILORD : Here you are. (*geeft geld*)

ARLECCHINO : Subito, signore, ik wou alleen zeggen dat signor Pantalone...

MILORD : Hurry, of je krijgt een pak slaag.

ARLECCHINO : Ik doe wat ik kan, ik doe wat ik kan. (*af*)

MILORD : Birif.

BIRIF : Yes, Milord.

MILORD : De candle.

BIRIF : Yes, Milord.

MILORD : Friends, ik neem een luttel rust. (*af*)

LEBLEU : Bonne nuit, Milord! Het is al laat. Laat ons ook maar een tuukje gaan doen.

GRAAF : We zien elkaar morgen wel terug. Hier, of anders op het terras van het café.

LEBLEU : Er is een chance dat u mij morgenochtend niet ziet.

GRAAF : Heeft u een afspraak?

LEBLEU : Ik heb goede hoop dat ik madame Rosaura de hand mag kussen.

GRAAF : Dat is onmogelijk. Signora Rosaura ontvangt nooit iemand. Buona notte!
(*terwijl hij afgaat*) Mam-ma mia!

LEBLEU : Ziet u hoe de Comte windt zich op? Hij is nog verliefder dan wij allemaal

ensemble. Wie weet heeft hij al bereikt de gunst waar wij zijn op uit.

DON ALVARO : Als dat is waar, hij zal barsten van chaloesia!

LEBLEU : Daar is het voor een Italiaan! (*af*)

DON ALVARO : Chaloers! Chaloers hij mag zijn zoveel hij wil. Binnen een jaar zal Dona Rosaura die mijne zijn.

Scène 2 : De kamer van Rosaura

(Marionette helpt Rosaura met aankleden.)

ROSAURA : Zeg eens, lieve Marionette, jij als echte Francaise, geboren en getogen in Parijs, wat denk jij dat ik voor figuur zou slaan temidden van die Franse dames?

MARIONETTE : U heeft esprit, madame, en wie in Frankrijk heeft esprit slaat altijd een goed figure!

ROSAURA : Ach, esprit. In Italië zijn heel wat vrouwen met meer brio, geestiger en gevatte dan ik.

MARIONETTE : En France men vindt dat gauw overdreven. In Paris de vrouw is elegant, correct en ingetogen.

ROSAURA : Dus ze zijn erg gereserveerd?

MARIONETTE : Gereserveerd... Dat hangt ervan af. De belangrijkste is dat zij zijn charmant. In Paris je bereikt met charme alles!

ROSAURA : Ik heb de hele nacht door gedanst. Zie ik er niet vreselijk uit?

MARIONETTE : Mais non madame, u bent als een roos. Maar in Frankrijk zou die rosé bloes niet volstaan. Daar zou men komen met de rouge.

ROSAURA : Rouge gebruik ik nooit. Ik vind het een dwaze mode je zo op te schilderen.

MARIONETTE : Laten we eerlijk zijn, madame, welke mode is er niet dwaas? Het afknippen van de haar soms, of de hoepelrok waarin wij compleet vergroei, of de corset waar wij rijg ons helemaal in! En onze décolletés, madame, waardoor wij in de winter ril van de kou. C'est de la folie, madame, puur dwaasheid!

ROSAURA : Basta, ik beslis zelf wel wat ik mooi vind of niet.

MARIONETTE : Tres bien. Toch moet u blijven bij de tijd, anders ziet straks niemand u meer staan.

ROSAURA : Precies. Tot nu toe zat ik vastgekleusterd aan een oude man. Nu zijn dood mij van hem heeft bevrijd, ben ik van plan er alles aan te doen om jong en aantrekkelijk te blijven.

MARIONETTE : U moet vinden een leuke jonge kerel om in te haal de verloren tijd!

ROSAURA : Ik zal geen tijd verliezen. Mijn zwager, signor Pantalone, behandelt mij uitstekend, maar ik voel me niet vrij, ik voel me niet in mijn eigen huis.

MARIONETTE : Aan goede partijen voor u geen gebrek. U bent jong, mooi en, le plus important, u heeft een solide bruidsschat!

ROSAURA : Dat is het voordeel van een oude man... als-ie er niet meer is!

MARIONETTE : Zeg eens eerlijk. Heeft u al iets op de oog?

ROSAURA : Nu al? Ik ben pas een paar maanden weduwe.

MARIONETTE : Meestal de jonge vrouw van de oude man nemen bijtijds eentje in de arm om te drogen hun traantjes. Ik weet uit ondervinding. Mijn eerste man was zeventig.

ROSAURA : Laat me niet lachen...! Ach, ik vind de Graaf wel aardig.

MARIONETTE : Il n'est pas mal, maar hij is zo jaloers als de hel.

ROSAURA : Het beste bewijs dat hij van me houdt.

MARIONETTE : Als ik u mag geven een goede raad, madame, wacht nog even af. Als u zou kunnen krijg een Fransman. O, la, la.

ROSAURA : Wat heeft een Fransman dan voor voordelen?

MARIONETTE : Hij laat u vrij en jaloezie hij kent niet! Nog sterker, madame, hoe vlotter u omgaat met andere mannen, hoe meer hij u adoreert.

ROSAURA : Dat is inderdaad een voordeel. Waar zit mijn zuster toch?

MARIONETTE : Die zit nog voor haar spiegel.

ROSAURA : Daar komt nooit een eind aan.

MARIONETTE : Zielenpootje. Zij zoekt ook een man!

ROSAURA : We moeten haar helpen.

MARIONETTE : Dat moet u zeker. Want als het lag aan haar vader, zij werd een oude vrijster.

ROSAURA : Mijn zwager Pantalone schijnt een oogje op haar te hebben.

MARIONETTE : Als hij net zo snel zou sterven als uw man, is die keus niet zo slecht.

Maar ik heb de indruk dat zij wil hebben een jonge man, knap en met een goed figure.

ROSAURA : Wie is dat daar?

MARIONETTE : Een bediende uit de hotelletje 'De Wapen van Frankrijk'. Ik ken hem omdat ik heb gewerkt daar. Een leuke knul.

ROSAURA : Maar hij heeft het recht niet om zomaar binnen te komen. Vraag wat hij wil.

(Arlecchino op)

ARLECCHINO : Wilt u zo vriendelijk zijn mij toe te staan binnen te komen? U staat het mij toe? Erg vriendelijk. Ik ben zeer geëerd door uw doorluchtige vriendelijkheid.

ROSAURA : Wat een complimenten!

MARIONETTE : Charmant!

ARLECCHINO : Ik kom hier in de rol van ambassadeur met een grote boodschap.

ROSAURA : Spreek gerust. Ik luister.

ARLECCHINO : Madam. U heeft de hoge verering en de diepe groeten van Lord Runebif.

ROSAURA : Dat is de Engelse Lord die ik gisteravond op het bal heb ontmoet.

MARIONETTE : Ik ken hem. Een rijke cavalier.

ARLECCHINO : En met zijn hoge verering en zijn diepe genegenheid laat hij u weten dat hij hedenmorgen met u de chocolata komt gebruiken. En om u te laten zien dat het menens is, stuurt hij deze ring.

ROSAURA : Toe maar! Als de Lord bij mij chocola wil komen drinken mag hij dat, maar deze ring is een belediging. Het is duidelijk dat hij mij niet kent. Zeg hem dat hij kan komen, dan zal hij me leren kennen.

ARLECCHINO : Wat? U weigert een ring? Van wie heeft u die slechte gewoonte geleerd? Vrouwen die, vandaag de dag, een geschenk weigeren zijn op de hand van één vinger te tellen.

ROSAURA : Hou je mond. Geen woord meer. Breng de ring terug waar hij vandaan komt en zeg dat Signora Rosaura niets van zijn ringen wil weten!

ARLECCHINO : Ik ben versteend, ik sta paf, ik sta perplex, ik geloof dat ik droom. Een vrouw die een ring weigert, dat is tegennatuurlijk.

MARIONETTE : Jeune homme, laat eens zien die ring.

ARLECCHINO : Alsjeblieft. Ziet u wel, zelfs Marionette heeft nog nooit zoiets moois gezien. In Frankrijk komt dat soort cadeaus niet voor!

MARIONETTE : Merveilleux! Een fortune, en dat laat u zomaar schieten?

ROSAURA : Vind jij, Marionette, dat een vrouw met enig gevoel voor eigenwaarde zo'n geschenk zomaar moet aanvaarden? Zo, zonder enige stijl?

MARIONETTE : Ah, signora... U heeft gelijk. Breng terug naar Milord en zeg hij kan komen pour le chocolat.

ARLECCHINO : Ik ga al. Ik zal 't zeggen. En ik zal heel Venetië vertellen dat een vrouw een ring heeft geweigerd. En heel Venetië zal denken dat ik een sprookje vertel. *(af)*

ROSAURA : Buitenlanders hebben vaak merkwaardige ideeën over ons, Italiaanse vrouwen. Ze denken dat het voldoende is om ons met hun juwelen te overladen om ons regelrecht tot hun slavin te maken. Nee, nee, wie mij geschenken wil geven zal mij eerst op de knieën moeten smeken ze te aanvaarden. En zelfs dan moeten ze inzien dat het aanvaarden de enige gunst is waar ze op mogen rekenen.

MARIONETTE : Bravo, madame, dat is style. Een voorbeeld voor alle vrouwen! Die denken vaak anders daarover. Daar is die knecht alwéér!

ROSAURA : Met de Lord himself. Hij laat er geen gras over groeien.

MARIONETTE : Typisch Engels: geen woord... maar daad...

ROSAURA : Maar zo zwaar op de hand.

MARIONETTE : Ieder uur zij zeggen één woord.

ROSAURA : Laat hem binnen en zorg voor de chocola.

MARIONETTE : Bien, madame. Ondertussen ik klets wat met Arlequin!

ROSAURA : Pas maar op dat hij geen grapjes met je uithaalt.

MARIONETTE : Ik kijk wel uit, madame. Ik ben Française et basta! *(af)*

ROSAURA : Als deze Lord niet te ondernemend is, is hij misschien een geschikte gast

voor mijn ontvangsten. En wie weet... mettertijd...

(Milord op)

MILORD : Ma'am.

ROSAURA : Uw dienaars, Milord.

MILORD : Waarom accepteer je mijn ring niet? Gisteravond zei je mij dat hij je beviel.

ROSAURA : Alles wat je bevalt hoeft je nog niet te hebben.

MILORD : Iedereen wil hebben wat hem bevalt.

ROSAURA : Milord, als er tussen willen en nemen geen speling zit, waar zou het leven zich dan af moeten spelen?

MILORD : Sorry, madam, ik hou niet van discussies.

ROSAURA : Wilt u niet gaan zitten?

MILORD : After you, madam.

ROSAURA : Nee, na u.

MILORD : Ik zei je al, ik hou niet van...

(Zij gaan zitten.)

ROSAURA : Heeft u nog goed geslapen vannacht?

MILORD : No.

ROSAURA : Vond u het feestje leuk gisteren?

MILORD : Yes.

ROSAURA : Er waren ook zulke mooie vrouwen.

MILORD : Yes, mooie.

ROSAURA : En wie vond u de mooiste?

MILORD : You, madam.

ROSAURA : U maakt een grapje.

MILORD : No, ik meen dit.

ROSAURA : U maakt me verlegen, zoveel eer verdien ik niet.

MILORD : Jij verdient nog veel meer, maar jij accepteert niets!

ROSAURA : Ik accepteer niets om niet gedwongen te worden iets terug te doen.

MILORD : Madam, ik vraag je niets. Als je mijn ring aanvaardt, doe je mij een pleasure! Als je hem mooi vindt ben ik happy.

ROSAURA : Ja, als u het zo ziet kan ik niet zo onvriendelijk zijn om niet op uw geste in te gaan.

MILORD : *(Hij geeft haar de ring.)* Pak aan.

ROSAURA : Ik zou u graag willen bedanken, maar ik ben bang u te kwetsen.

MILORD : Precies, niet nodig!

(Marionette met chocolade)

ROSAURA : Daar is de chocola.

MILORD : Madam. *(Pakt een kopje en geeft het Rosaura.)*

ROSAURA : *(terzijde)* Niet uit de plooi te krijgen. *(Ze drinkt.)*

MILORD : Marionette, jij bent French?

MARIONETTE : Oui, Milord. *(Ze buigt.)*

MILORD : Jij moet madam behandelen met de grootste respect!

MARIONETTE : Ik doe wat ik kan, Milord.

(Milord zet het kopje terug op het blad en legt een geldstuk op het schoteltje.)

(terzijde) Dat is voor mij — twee dukaten.

ROSAURA : Marionette. *(Ze geeft haar het kopje)*

MARIONETTE : *(ziet de ring. zacht tegen Rosaura)* Wat een prachtige ring.

ROSAURA : *(zachtjes)* Hou je mond.

MARIONETTE : Ik zeg niks. *(Ze brengt de kopjes weg.)*

MILORD : Je bent weduwe.

ROSAURA : Ja, en als ik een geschikte partij vind, wil ik nog wel eens...

MILORD : Aan trouwen denk ik niet! Never!

ROSAURA : Waarom niet?

MILORD : Ik prefer mijn vrijheid.

ROSAURA : En die vrijheid heeft van de liefde geen last?

MILORD : Zie ik een mooie vrouw, dan heb ik haar lief.

ROSAURA : Oh, zo'n liefde van voorbijgaande aard.

MILORD : What? Moet je dan eeuwig liefhebben?

ROSAURA : Standvastigheid is de grootste deugd van een aanbidder.

MILORD : Standvastig zolang hij is verliefd, en verliefd zolang hij is bij zijn lover.

ROSAURA : Dat begrijp ik niet.

MILORD : Well, I love you en blijf je trouw zolang ik verliefd ben en ik zal zolang verliefd zijn als ik bij je ben.

ROSAURA : Dus als u eenmaal weg bent uit Venetië, dan denkt u niet meer aan mij?

MILORD : What is de nut als ik je liefheb in London of in Paris? Je hebt er niets aan en ik zal zijn miserable.

ROSAURA : En wat verwacht u dan nu, nu u bij me bent?

MILORD : Niets meer dan te zijn bij elkaar.

ROSAURA : U bent een échte gentleman, Milord.

MILORD : Wat kan een lady nog meer wensen?

ROSAURA : U bent aanbiddelijk.

MILORD : Ik ben geheel de jouwe.

ROSAURA : Zolang u in Venetië bent.

MILORD : Indeed.

ROSAURA : (*terzijde*) Wat een komische humor!

MILORD : (*terzijde*) How lovely she is!

MARIONETTE : (*op*) Madame, monsieur le Comte wil u graag bezoeken.

ROSAURA : De Graaf van Bosco Nero?

MARIONETTE : Hijzelf.

ROSAURA : Breng een stoel en laat hem binnen.

MARIONETTE : (*terwijl ze de stoel neerzet*) Van die jaloerse vent hoef ik geen tip te verwachten.

MILORD : Madam, de Graaf is hij jouw lover?

ROSAURA : Hij zou niets liever willen.

(*De Graaf komt op.*)

GRAAF : Signora Rosaura, mijn complimenten.

ROSAURA : Goedemorgen Graaf, gaat u zitten.

GRAAF : Wat een aangename verrassing... Ik was echt toe aan een goed gesprek.

MILORD : My dear friend, je komt als geroepen. Deze lady gaat dood van verveling met mij.

GRAAF : Dat is haar niet aan te zien.

MILORD : Je kent mijn karakter.

ROSAURA : Scusi, signori. Marionette...! (*zachtjes tegen Marionette*) Vraag aan mijn zuster of ze hier komt en zeg haar dat ze naast Milord moet gaan zitten.

(*Marionette af*)

GRAAF : Ik had niet gedacht dat u al zo vroeg gezelschap zou hebben.

ROSAURA : Milord was zo vriendelijk een kopje chocolate komen drinken.

GRAAF : Ach ja, u bent genereus voor wie dan ook.

ROSAURA : Graaf, u bent beledigend.

MILORD : (*terzijde*) He's as jealous as a beast.

GRAAF : 't Valt niet te ontkennen dat Milord niet altijd de fijngevoeligheid bezit, die van een échte gentleman verwacht mag worden.

MILORD : (*terzijde*) I'm not amused.

(*Eleonora op*)

ELEONORA : Mag ik erbij komen zitten?

ROSAURA : Natuurlijk, Eleonora. 't Is reuze gezellig.

MILORD : Who's the lady?

ROSAURA : Mijn zuster.

ELEONORA : Uw dienares.

ROSAURA : Naast Milord is nog een plaatsje vrij.

ELEONORA : Staat u mij toe?

MILORD : A pleasure.

ELEONORA : U bent Engelsman, neem ik aan?

MILORD : Yes ma'am.

ELEONORA : Bent u al lang in Venetië?

MILORD : Drie maanden.

ELEONORA : En bevalt u onze stad?

MILORD : Tuurlijk!

ELEONORA : Maar signore, waarom doet u zo kortaf? Ik ben de zuster van Rosaura.

MILORD I beg your pardon. Ik ben een beetje verstrooid. (*terzijde*) Deze is niks voor mij.

ELEONORA : Oh, maar ik wil u niet storen in uw gedachten.

MILORD : Uw dienaar. (*Hij staat op.*)

ROSAURA : Waar gaat u heen, Milord?

MILORD : Naar de piazza.

ROSAURA : Verveelt u zich hier?

MILORD : O no. Wij zien elkaar vandaag nog, milady, adieu. Graaf, tot ziens.

ROSAURA : Mag ik u even...

MILORD : Nee, dat mag je niet. Troost liever die arme Graaf. Ik zie dat hij sterft van verlangen om jou voor zich alleen te hebben. Ik hou ook van jou, maar ik geniet ervan je omgeven te zien door andere aanbidders. Die eer komt je toe. En geeft een extra glans aan mijn choice. (*af*)

ELEONORA : Wat een gezellige conversatie. Bedankt dat je me met hem in kennis hebt gebracht.

ROSAURA : Het spijt me. Hij heeft een goed hart, maar hij is een beetje excentriek.

ELEONORA : Ik laat me in ieder geval niet nog een keer zo behandelen.

GRAAF : Ja, de Lord heeft een goed hart, maar mijn hart is verbitterd, omdat u nauwelijks aandacht voor mij heeft.

ROSAURA : Waarover heeft u te klagen?

GRAAF : U verspilt uw charmes aan een buitenlander.

ROSAURA : Dat is helemaal mooi! Ben ik soms uw eigendom? Heeft u mij soms gekocht? Ben ik uw vrouw? Denkt u mij te kunnen commanderen? Met welk recht? Vertelt u mij dat eens? Ik vind u heel aardig, misschien wel aardiger dan u denkt, maar mijn vrijheid zal ik nooit prijsgeven. Eerbare mensen zeggen wat zij denken en een eerbare vrouw behandelt iedereen gelijk. Dat heb ik altijd geprobeerd. En als ik ooit iemand heb voorgetrokken, dan was u het wel. Maar

maak daar geen misbruik van, anders behandel ik u precies als alle anderen.

Sterker nog: ik zou u de toegang tot mijn huis wel eens kunnen ontzeggen, *(af)*

ELEONORA : Zo mijn beste Graaf, nu bent u wanhopig. Maar het is uw eigen schuld.

U moest eens weten hoe wanhopig wij vrouwen worden van die eeuwige jaloezie van jullie! Wat mij betreft, als ik ooit een jaloerse echtgenoot zou krijgen, dan zou ik hem wanhopig laten sterven van jaloezie! *(af)*

GRAAF : Hoe zou ik niet jaloers kunnen zijn! Ik hou van een mooie vrouw en ze zit chocola te drinken meteen ander! Iedereen op gelijke voet behandelen, hoffelijkheid, prachtig allemaal! Maar hoffelijkheid verandert snel in genegenheid en vandaar tot de liefde is maar een kleine stap. En die stap heb ik allang genomen...! Chocola drinken! Naar de hel met de vent die dat heeft uitgevonden. *(af)*

Scène 3 : Dottore Lombardi en Pantalone in de straat voor het huis van Rosaura

PANTALONE Tja, zoals ik al zei, zo staan de zaken, Dottore Lombardi, mijn goede vriend! Mijn broer Stefanello, God hebbe zijn ziel, heeft geen kinderen nagelaten. En om te voorkomen dat onze familie uitsterft, heb ik besloten te gaan trouwen.

DOTTORE : Geen slecht idee, op voorwaarde natuurlijk dat het u lukt een zoon te verwekken.

PANTALONE : Ik weet 't, ik word een dagje ouder. Maar omdat ik me in mijn jeugd nogal heb ingehouden, hoop ik op mijn oude dag nog iets te kunnen presteren.

DOTTORE : En wie is de uitverkorene, signor Pantalone?

PANTALONE : Mijn broer was getrouwd met uw Rosaura, maar ik ben verliefd op haar zuster Eleonora. Dat houdt in dat uw beide dochters bij mij een tehuis zullen vinden. Op die manier kunt u mij moeilijk afwijzen dacht ik zo.

DOTTORE : Afwijzen? Ik denk er niet aan. Integendeel. Ik dank u voor de eer die u mij en mijn dochters bewijst. En als Eleonora akkoord gaat, heeft u mijn zegen.

PANTALONE : Om u de waarheid te zeggen... Ze logeert nu al een hele tijd samen met